

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6092/2564

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีโจทก์ นาย ธ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 56, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 3, ป.ยาเสพติด มาตรา 104, ป.ยาเสพติด มาตรา 162

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องคดีอาญาด้วยวาจา บรรยายฟ้องในส่วนของการขอเพิ่มโทษว่า ก่อน

คำพิพากษา

คดีนี้จำเลยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 2772/2561 ของศาลจังหวัดปทุมธานี ให้จำคุก 9 เดือน ฐานลักทรัพย์ ภายในเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษในคดีดังกล่าว จำเลยมากระทำความผิดเป็นคดีนี้อีก ซึ่งความผิดในคดีก่อนและคดีนี้จำเลยได้กระทำในขณะที่มีอายุเกินกว่า 18 ปีแล้ว และมีใช้ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ขอให้เพิ่มโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 92 และบรรยายฟ้องในส่วนขอให้เพิ่มโทษจำคุกต่อว่า จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 1375/2562 ของศาลชั้นต้นซึ่งได้ยื่นฟ้องพร้อมกันต่อศาลชั้นต้นในวันนี้ ขอให้เพิ่มโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีดังกล่าวด้วย คำบรรยายฟ้องของโจทก์ดังกล่าวจึงมีรายละเอียดเพียงพอที่จะทำให้จำเลยเข้าใจได้ดีในส่วนขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาบันทึกคำฟ้อง คำรับสารภาพ คำพิพากษาลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 ปรากฏว่าศาลชั้นต้นได้สอบถามจำเลยเรื่องทนายความแล้ว จำเลยไม่ต้องการทนายความและให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ศาลชั้นต้นจึงอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังจำเลยให้การรับสารภาพตามคำให้การที่ศาลบันทึกไว้ข้างต้น ย่อมถือได้ว่าจำเลยรับว่าได้กระทำความผิดจริงและหมายความรวมถึงรับข้อเท็จจริงว่าจำเลยเคยต้องโทษและพ้นโทษในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษและเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ขอให้เพิ่มโทษต่อดังกล่าวด้วยแล้ว ทั้งความยังปรากฏต่อศาลเองด้วย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยเคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 2772/2561 ของศาลชั้นต้น และจำเลยได้มากระทำความผิดในคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ จึงอยู่ในเงื่อนไขเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลยหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนี้ตาม ป.อ. มาตรา 92 และเมื่อจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนเกิน 6 เดือนจึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยได้ตาม ป.อ. มาตรา 56 การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาไม่เพิ่มโทษจำเลยและรอการลงโทษจำคุกจึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติดังกล่าว โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมาย และนับโทษต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี ให้คุมความประพฤติจำเลยไว้มีกำหนด 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง กับให้จำเลยกระทำความกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์มีกำหนด 12 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ส่วนที่โจทก์ขอให้ปรับโทษจำคุกต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น เนื่องจากคดีนี้ศาลรอการลงโทษจึงมีอำนาจปรับโทษต่อได้ ยกคำขอ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ยกคำขอให้เพิ่มโทษ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ไม่เพิ่มโทษจำเลยและรอการลงโทษจำคุก และไม่ปรับโทษในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องคดีอาญาด้วยวาจา โดยในคำฟ้องข้อ 3. โจทก์บรรยายฟ้องในส่วนของการขอเพิ่มโทษว่า ก่อนคดีนี้เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2561 จำเลยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก 9 เดือน ในความผิดฐานลักทรัพย์ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2772/2561 ของศาลจังหวัดปทุมธานี จำเลยพ้นโทษในคดีดังกล่าวเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2562 ภายในเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษดังกล่าว จำเลยมากระทำความผิดเป็นคดีนี้อีก ซึ่งความผิดในคดีก่อนและคดีนี้จำเลยได้กระทำในขณะที่มีอายุเกินกว่าสิบแปดปีแล้วและมีใช้ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ขอให้เพิ่มโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 และคำฟ้องข้อ 4. โจทก์บรรยายฟ้องในส่วนขอให้ปรับโทษจำคุกต่อว่า จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น ซึ่งได้ยื่นฟ้องพร้อมกันต่อศาลชั้นต้นในวันนี้ ขอให้ปรับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีดังกล่าวด้วย คำบรรยายฟ้องของโจทก์ดังกล่าวจึงมีรายละเอียดเพียงพอที่จะทำให้จำเลยเข้าใจได้ดีในส่วนขอให้เพิ่มโทษและปรับโทษต่อแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณابันทีกคำฟ้อง คำรับสารภาพ คำพิพากษาลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 ปรากฏว่าศาลชั้นต้นได้สอบถามจำเลยเรื่องทนายความแล้ว จำเลยไม่ต้องการทนายความและให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ศาลชั้นต้นจึงอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง จำเลยให้การรับสารภาพตามคำให้การที่ศาลบันทึกไว้ข้างต้น ย่อมถือได้ว่าจำเลยรับว่าได้กระทำความผิดจริงและหมายความรวมถึงรับข้อเท็จจริงว่าจำเลยเคยต้องโทษและพ้นโทษในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษและเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ขอให้ปรับโทษต่อดังกล่าวด้วยแล้ว ทั้งความยังปรากฏต่อศาลเองด้วย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยเคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2772/2561 ของศาลชั้นต้น และจำเลยได้มากระทำความผิดในคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ จึงอยู่ในเงื่อนไขเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลยหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 และเมื่อจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนเกิน 6 เดือน จึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาไม่เพิ่มโทษจำเลยและรอการลงโทษจำคุก จึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติดังกล่าว และศาลฎีกาเห็นควรลดโทษปรับและลงโทษจำคุกจำเลยสถานเดียวโดยให้ปรับโทษคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น อนึ่ง ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา มีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญาเสกพิติด พ.ศ. 2564 ใช้บังคับ โดยมาตรา 4 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดแทน เมื่อความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนตามกฎหมายเก่า มาตรา 57, 91 ที่ใช้ในขณะกระทำความผิด ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 3 ปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนกฎหมายใหม่ มาตรา 104, 162 ที่ยังบัญญัติให้การเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นความผิดเช่นเดียวกับกฎหมายเก่า ระวังโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา 166 ยังให้อำนาจศาลเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือนำเงินไซเพื่อคุ้มครองความประพฤติมาใช้แทนการลงโทษได้อีกด้วย กฎหมายใหม่จึงเป็นคุณมากกว่า ต้องใช้กฎหมายใหม่บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ซึ่งแม้ตามกฎหมายใหม่มาตรา 166 ให้อำนาจศาลเปลี่ยนโทษจำคุกฐานเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือนำเงินไซเพื่อคุ้มครองความประพฤติมาใช้แทนการลงโทษจำคุกฐานเสพเมทแอมเฟตามีนได้ อันเท่ากับว่ามาตรา 166 บัญญัติให้ศาลยังใช้ดุลพินิจเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือคุ้มครองความประพฤติในคดีที่ไม่อาจรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษจำคุกได้เลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ได้ เพราะจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน แต่ในคดีนี้ก็ยังไม่ควรใช้วิธีการตามมาตรา 166 แก่จำเลยอยู่ดี เพราะจำเลยมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ซ้ำดังปรากฏในคดีที่จำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อนและในคดีที่โจทก์ขอให้ปรับโทษต่อ พิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 104, 162 ให้เพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสาม เป็นจำคุก 8 เดือน ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 เดือน โดยให้ปรับโทษจำคุกของจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อุทัย โสภานิธิ · ภาณุวัฒน์ ศุภะพันธุ์ · วินัย เรืองศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6092/2564>